

gere eller bedre end den anden, men prøver at se positivt på det og se på, hvad man kan udvikle det til.

Og jeg vil stærkt advare imod, at man fra starten forsøger at begrænse den mængde af information, instituttet har til rådighed. Det skal selvfølgelig bare holde nogle af informationerne for sig selv, for ellers opnår man netop den uønskede rangordning af faggrupper og institutioner.

Anders Mølgaard (V):

Endelig! Det var den umiddelbare reaktion hos os i Venstre, da vi erfarede, at regeringen i denne samling ville fremsætte det lovforslag om et evalueringsinstitut, som vi står med her i dag, og som skal dække hele uddannelsessektoren og altså ikke kun de videregående uddannelser.

Sagligt set er det jo også svært at finde argumenter for, at man kun skulle fortsætte med at evaluere de videregående uddannelser. Det må være mindst lige så relevant at evaluere ungdomsuddannelsesområdet og folkeskoleområdet.

Og som bekendt fremsatte Venstre og De Konservative allerede i sidste samling et meget omfattende beslutningsforslag, som egentlig fulgte noget nær de samme linjer. Vi kaldte det bare et nationalt kvalitetsinstitut, men rygraden eller fyrtårnet i det var stort set det samme, nemlig et sådant evalueringscenter.

Det blev desværre afvist i sidste samling, men vi glæder os over, at det uddannelsespolitiske pendul også i den sammenhæng er svinget i den rigtige retning.

Så generelt er vi meget tilfredse med, at vi nu får en ny organisatorisk enhed, hvis succes og troværdighed dog afhænger meget, ja måske helt, af en reel uafhængighed og uvildighed. Og vi glæder os også over, at organisationerne og uddannelsesinstitutionerne nu ser ud til at være modne til at acceptere, at kvaliteten skal måles. Det er i hvert fald en ny, positiv udvikling.

Så generelt er vi tilfredse, men der er også nogle mangler. Og meget kort vil jeg lige skitsere de mangler og de minusser, vi ser i lovforslaget, som det foreligger:

For det første finder vi det mildest talt uheldigt, at den nye institution skal ledes af en bestyrelse, som kun rekrutteres fra selve uddannelsesverdens egne rækker, altså råd m.v. Hvis institutionen skal blive en succes fra starten, tror vi, det er meget vigtigt, at den ikke risikerer at udsætte sig for irrelevant kritik eller

for sammenspisthed og snæversynethed. Som bekendt er vi jo bare en lille stamme på størrelse med en almindelig tysk eller amerikansk delstat, så alle har læst sammen, og alle kender alle, og derfor skal vi være meget opmærksomme på behovet for vandtætte skotter, også i forhold til ministeriet.

Så fra Venstres side vil vi under drøftelserne med ministeren og på ordførermøderne argumentere for, at også erhvervslivet og de studerende og internationale organisationer som OECD, som har kompetence med hensyn til evalueringer og har haft det i årtier, inddrages i bestyrelsesarbejdet.

For det andet mener vi, at det er dybt problematisk, at man i § 8, stk. 3, fortsætter den forbudslinje med direkte forbud mod f.eks. oplysninger om karaktergennemsnittet i de forskellige uddannelsesinstitutioner, som et snævert flertal i Folketinget som bekendt vedtog for 3-4 år siden. Og så vidt jeg erindrer, oplyste ministeren på et samråd den 9. juni, at vi faktisk ministeriet bekendt er det eneste land i verden, der har et direkte forbud på det område. Så den forbudslinje bør vi gøre op med. Det var problemstilling nummer 2.

For det tredje mener vi, at det selvfølgelig også er vigtigt, at evalueringer er internationalt sammenlignelige, for det er vigtigt, at Danmark kan medvirke i internationale benchmarkingprojekter. Og derfor vil jeg advare imod, at man kun vægter rene bløde danske parametre, når man taler om kvalitet, men det er klart, at de også skal med.

Den sidste problemstilling, jeg vil nævne her under førstebehandlingen, er det dybt problematiske i, at universiteterne er holdt uden for påbudsmuligheden. Det er fuldstændig uforståeligt, og jeg har svært ved at se, at det er andet end politiske motiver, altså en eller anden punisk krig mellem Forskningsministeriet og Undervisningsministeriet, der ligger bag dette. Det kan i hvert fald ikke være sagligt begrundet. Og vi vil selvfølgelig kæmpe for, at også universiteterne bliver underlagt påbudsmuligheden.

Til sidst vil jeg lige påpege, at vi også finder det naturligt, at AMU bliver udsat for evalueringer, også med påbudsmuligheden.

Og generelt mener jeg faktisk, at denne sag til fulde illustrerer behovet for, at vi i fremtiden på tværs af partiskel mere og mere åbent diskuterer behovet for at samle alle uddannelser i ét slagkraftigt uddannelsesministerium, frem for at forskellige ministerier såsom Forskningsmi-